

PROJEKT
„PLAKAT ZACHĘCAJĄCY DO CZYTANIA”
W PSP NR 4 W STRZELCACH OPOLSKICH

Koordynatorzy:

Wychowawcy klas I, II i III

Grażyna Ziaja

Strzelce Opolskie, rok szkolny 2020/2021

Opis projektu:

Październik obchodzony jest jako miesiąc bibliotek szkolnych. Jest to dobra okazja do promocji czytelnictwa wśród dzieci i młodzieży. Dla uczniów klas I- III został opracowany projekt „Plakat zachęcający do czytania”. Projekt jest realizowany w ciągu całego roku szkolnego. We wszystkich klasach I, II i III przeprowadzone są lekcje biblioteczne, podczas których uczniowie w parach tworzą plakaty o tematyce czytelniczej. Plakaty zostają następnie wyeksponowane w bibliotece szkolnej. Projekt zachęca do czytania, ale uczy też ważnych umiejętności społecznych: współpracy, planowania, przestrzegania zasad, egzekwowania granic oraz ekspresji kulturalnej.

Zadaniem nauczycieli jest zapewnienie uczniom akceptacji, przewidywalności, wolnego tempa cierpliwości, powtórzeń. Czytelnictwo jest alternatywą do pożytecznego spędzania czasu wolnego i chroni przed zagrożeniami ze strony massmediów.

Występowanie zjawiska w świetle literatury:

[Jak wychować zdrowe emocjonalnie i szczęśliwe dziecko?](#)

2019.12.19 Irena Koźmińska

Współczesne dzieci mają coraz więcej problemów rozwojowych. Trafiając do przedszkola, a nawet szkoły, posługują się ubogim językiem i często nie rozumieją prostych tekstów i poleceń. Są nadpobudliwe i agresywne, ich sposób odnoszenia do innych, w tym do osób starszych i nauczycieli, pozostawia wiele do życzenia. Niektórzy rodzice, przekazując dziecko w ręce wychowawczyni, mówią: „Niech pani coś z nim zrobi, bo ja już nie mam siły”.

Co się stało z dziećmi?

Czy jest to pokolenie o gorszych mózgach i sercach? Pytanie należałoby odwrócić: Co się stało z kulturą, społeczeństwem i z rodzicami, że dzieci wyrastają zaburzone, z coraz większymi deficytami w zakresie języka, myślenia, samokontroli i umiejętności społecznych?

[Dziecko jako produkt ewolucji](#)

Dziecko jest produktem ewolucji. Jego mózg przez miliony lat zaprogramowany został na budowanie więzi z najbliższymi oraz na relacje z żywymi ludźmi. Na

obserwowanie otoczenia, korzystanie z przewodnictwa i przykładu dorosłych, ale też na zdobywanie własnych doświadczeń. Na dostępnej w internecie ilustracji życia w Biskupinie widzimy dzieci, które kręcą się swobodnie wśród dorosłych, przyglądają ich zajęciom, bawią się, a przy okazji uczą życia. Są bezpieczne w zamkniętej osadzie, nikt nie musi ich pilnować, nikt ich nie pogania do kolejnych zajęć.

Psychologia

ewolucyjna

dowodzi,

że dzisiejsze dzieci rodzą się z takimi samymi mózgami jak w paleolicie i mają takie same potrzeby rozwojowe. Paradoksalnie, w Biskupinie potrzeby te były lepiej zaspokajane.

[Człowiek od urodzenia jest istotą społeczną.](#)

Potrzebuje obecności wielu żywych, bliskich osób i różnych własnych doświadczeń, by poprzez „przymiarki” w zabawach – w rycerza, psa, baletnicę czy lekarkę – zbudować własny zestaw cech i zachowań, który najbardziej mu odpowiada. Do tego na jedno dziecko w dawnych czasach przypadało kilkoro dorosłych, którzy się o nie troszczyli. Dzisiaj dzieckiem zajmuje się, często samotnie, przemęczona i zestresowana matka.

Przez pierwsze lata życia najważniejszym zadaniem rozwojowym dziecka jest zbudowanie bezpiecznej więzi z matką, osłuchanie się z językiem i ćwiczenia w mówieniu, a także uczenie się interakcji społecznych poprzez obserwację i naśladowanie otoczenia.

Współczesny świat za jednym zamachem zniszczył warunki, w jakich dzieci rozwijają się zdrowo: odebrał im matki, posyłając je do pracy w krytycznym czasie budowania więzi, a zamiast relacji z żywymi i zaangażowanymi dorosłymi dał im za towarzystwo agresywne postaci z ekranu, które straszą, demoralizują oraz uczą przemocy i zła. Współczesny świat odebrał też dzieciom wolność samodzielnego doświadczenia, bo skoro jest tak niebezpieczny, jak pokazują media, niech raczej dziatki siedzą w domu przed ekranem, przynajmniej nikt ich nie uprowadzi.

Co gorsza – współczesne społeczeństwo uważa, że to dzieci należy dostosować do nowych reguł gry. Młoda mama, której dziecko od ósmego miesiąca życia było oddawane do żłobka i po roku nadal źle go znosi, wyjaśnia, że pamiętała, jaką traumą było dla niej przedszkole, więc posłała synka do żłobka, chcąc przyzwyczaić

go

do separacji jeszcze wcześniej, by tej traumy nie pamiętał. Niestety, nawet jeśli nie pamiętamy czegoś świadomie, nasz mózg przechowuje wszystkie doświadczenia, a trauma wczesnego okresu życia zapisuje się w nim najmocniej.

Niemожność zbudowania bezpiecznej więzi z bliską osobą i deficyt empatii ze strony bliskich dorosłych, którzy przedkładają swoje potrzeby zawodowe i kredytowe nad potrzeby dziecka, przekładają się często na jego problemy emocjonalne przez resztę życia – brak empatii i niezdolność do zbudowania bliskich, trwałych relacji.

Rodzice jako pierwsi i najważniejsi nauczyciele

Rodzicom brak świadomości, że to oni są pierwszymi i najważniejszymi nauczycielami miłości i empatii, języka, postaw i zachowań społecznych. Dziecko potrzebuje od nich miłości, akceptacji, przewidywalności, wolnego tempa – bo w takim biologicznie się rozwija – cierpliwości, powtórzeń, wpajania zasad i egzekwowania granic, dobrych wzorców i ochrony przed toksynami masowej kultury. Potrzebuje ich prawdziwego zaangażowania w jego życie, a nie karteczek na lodówce, rutynowych pytań „Jak było w przedszkolu/szkole?”, prezentów i kieszonkowego zamiast własnej obecności, czy wydawanych przez telefon dyspozycji, kończonych pustymi słowami „Kocham cię”.

Miernikiem miłości do dziecka nie jest kolejny gadżet, który mu kupujemy, ale CZAS, który mu z przekonaniem i radością poświęcamy.

Warto sięgnąć po wskazówki dr Rossa Campbella, jak codziennie zapełnić zbiornik emocjonalny dziecka, by zbudować jego zasoby wewnętrzne i zapobiec problemom na przyszłość. Mądrej miłości do dziecka można i warto się nauczyć. No cóż, nikt nie powiedział, że odpowiedzialne rodzicielstwo jest łatwe.

A czego potrzebuje młoda mama?

To bardzo ważny problem, bo nigdy w dziejach matki nie były na taką skalę, wręcz systemowo, pozostawione z wychowaniem dzieci samym sobie. Zawsze wspierała je troskliwa wioska – wielopokoleniowa i rozgałęziona rodzina, wspólnota sąsiedzka, instytucje publiczne i religijne, cała zewnętrzna kultura – która pomagała, uczyła, wspólnie troszczyła się o dzieci. To ogromne zadanie dla społeczeństwa, państwa,

pracodawców i ojców, by przywrócić troskliwą wioskę – znaleźć rozwiązania, które współczesnym młodym kobietom – wykształconym, ambitnym, przyzwyczajonym do szybkiego tempa życia i jego atrakcji, pozwolą na pogodzenie ewolucyjnych potrzeb dziecka z rewolucyjnymi potrzebami kobiety XXI, bez stawiania jej przed fatalnym wyborem: albo poświęcę zdrowie emocjonalne dziecka i zadbam o swoje interesy, albo – wychowując dziecko osobiście przez dwa-trzy lata – stracę szansę na karierę zawodową, popadnę w depresję, a do tego będę słyszeć od rówieśników i z mediów, że jestem wariatką.

Źródło:<https://calapolskaczytadzieciom.pl/dla-rodzicow/o-wychowaniu/jak-wychowac-zdrowe-emocjonalnie-i-szczesliwe-dziecko/>

Uczestnicy:

Klasy I,II i III oraz pozostali czytelnicy, którzy odwiedzają bibliotekę i mają okazję zobaczyć plakaty promujące czytelnictwo.

Celem projektu jest:

- pokazanie uczniom, że warto czytać;
- uczenie umiejętności społecznych: współpracy, planowania;
- zapewnienie przez nauczycieli: akceptacji, przewidywalności, wolnego tempa, cierpliwości, powtórzeń;
- wpajanie zasad i egzekwowanie granic, dobrych wzorców i ochrony przed toksynami masowej kultury
- uczenie ekspresji kulturalnej;

Harmonogram projektu

Działanie	Termin	Osoba odpowiedzialna
Opracowanie projektu	IX 2020	P. G. Ziaja
Pierwsza wizyta uczniów klas I w bibliotece	IX 2020	p. G. Ziaja, wychowawca klasy
Przeprowadzenie lekcji bibliotecznych w klasach II i III,	X 2020	p. G. Ziaja, wychowawca

Wykonanie plakatów: „Warto czytać”		klasy
Ekspozycja plakatów poszczególnych klas w bibliotece	X 2020	P. G. Ziaja
Relacja z przebiegu projektu na stronie internetowej szkoły	XI 2020	P. G. Ziaja
Przeprowadzenie lekcji bibliotecznych w klasach I,II i III Wykonanie plakatów: „Zakochaj się w książce” Nagrodzenie dyplomami i słodyczami uczniów, którzy wypożyczyli najwięcej książek w pierwszym półroczu	I-II 2021	p. G. Ziaja, wychowawca klasy
Ekspozycja plakatów poszczególnych klas w bibliotece	I-II 2021	P. G. Ziaja
Relacja z przebiegu projektu na stronie internetowej szkoły	II 2021	P. G. Ziaja
Przeprowadzenie lekcji bibliotecznych w klasach I,II i III Wykonanie plakatów: „Z książką w plecaku na wakacje” Nagrodzenie dyplomami i słodyczami uczniów, którzy wypożyczyli najwięcej książek w roku szkolnym	IV-V 2021	p. G. Ziaja, wychowawca klasy
Ekspozycja plakatów poszczególnych klas w bibliotece	IV-V 2021	P. G. Ziaja
Relacja z przebiegu projektu na stronie internetowej szkoły	V 2021	P. G. Ziaja

Zakładane rezultaty projektu:

- uczniowie będą kojarzyć czytanie z miłą zabawą;
- uczniowie będą współpracować, planować;
- nauczyciele zapewnią podczas lekcji: akceptację, przewidywalność, wolne tempo, cierpliwość, powtórzenia;

- nauczyciele wpoją zasady i egzekwowanie granic, dobre wzorce i ochronę przed toksynami masowej kultury;
- uczniowie podejmą ekspresję kulturalną.

Konspekt lekcji bibliotecznej

Prowadzący: Grażyna Ziaja

Klasy: I,II i III

Data i czas trwania zajęć:

Temat: Plakat promujący książki i bibliotekę

Cele:

- pokazanie uczniom, że warto czytać;
- uczenie umiejętności społecznych: współpracy, planowania;
- zapewnienie przez nauczycieli: akceptacji, przewidywalności, wolnego tempa cierpliwości, powtórzeń;
- wpajanie zasad i egzekwowanie granic, dobrych wzorców i ochrony przed toksynami masowej kultury
- uczenie ekspresji kulturalnej.

Metody: podająca, praktyczna, problemowa

Formy: praca indywidualna i grupowa

I	CZĘŚĆ WSTĘPNA	UWAGI
	Powitanie Burza mózgów- dlaczego warto czytać? Piosenka promująca czytelnictwo („Mała książka, wielki człowiek”)	5 min.
II	CZĘŚĆ ZASADNICZA	
	Namalowanie w parach plakatu promującego książki i bibliotekę	35 min.
III	CZĘŚĆ KOŃCOWA	
	Prezentacja prac uczniów. Podziękowanie i pożegnanie.	5 min.